

[Skatteministeren]

tedirektoratet, har jeg bedt direktoratet om en udtalelse.

Det fremgår af direktoratets oplysninger over for mig, at man i november 1987 afholdt en cheffkonference i direktoratet, hvor spørgsmålet om personaleforbrug og rationalisering blev drøftet. Konferencen blev afholdt i forbindelse med en strukturundersøgelse, som Finansministeriets Administrationsdepartement har gennemført i direktoratet.

På konferencen var man af den opfattelse, at såfremt de hidtidige rationaliseringsbestræbelser i Statsskattedirektoratet fortsættes, vil direktoratet kunne videreføre den indtil nu opnåede personalebesparelse på 15 pct. med yderligere 10 pct. i løbet af de kommende tre år.

Den edb-udvikling, Statsskattedirektoratet gennemfører, stilles løbende til rådighed for kommunerne, men det er herefter op til kommunerne at tage stilling til personaleudviklingen i de kommunale skatteforvaltninger.

Det er således Berlingske Tidendes egen vurdering, når det i avisen anføres, at der ved rationaliseringer kan spares 3.500 stillinger i de kommunale skatteforvaltninger i de kommende fem år.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at som led i regeringens moderniseringskampagne overvejer Skatteministeriet løbende mulighederne for at gennemføre rationaliseringer i det administrative system på skatteområdet.

Spm. nr. S 489

Til *miljøministeren* (28/1 88) af:

Margrete Auken (SF):

»Er de italienske planer om at afbrænde kemisk affald på Middelhavet i overensstemmelse med Barcelonakonventionen og deklARATIONEN fra Nordsøkonferencen, der blev hilst velkommen på EF-rådsmødet den 3. december 1987?«

Begrundelse

Nordsøministrene vedtog den 24.-25. november 1987, at affald, der ikke længere afbrændes på Nordsøen, ikke må afbrændes i andre havområder.

Italien har i flere år afbrændt kemisk affald på Nordsøen og har i forbindelse med forhandlinger i Barcelonakonventionen i 1987 givet udtryk for, at konventionen ikke forbyder havafbrænding af kemisk affald på Middelhavet.

Da den italienske miljøminister på EF-rådsmødet den 3. december sidste år hilste deklARATIONEN velkommen, må det forventes, at de italienske planer er skrinlagt.

Svar (9/2 88):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, der har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Miljøstyrelsen er ikke bekendt med, at Italien påtænker at afbrænde kemisk affald i Middelhavet.

Barcelonakonventionen omhandler ikke eksplicit havafbrænding. Miljøstyrelsen kender ikke Middelhavslanternes fortolkning af konventionens dumpningsbegreb, og styrelsen har således ikke kendskab til, om havafbrænding er omfattet af dumpningsdefinitionen.

Ligeledes er Miljøstyrelsen ikke bekendt med, om Middelhavslanternene eventuelt påtænker at udarbejde et afbrændingsbilag til konventionen.

Miljøstyrelsen er således ikke i stand til at vurdere, om afbrænding af kemisk affald på Middelhavet er i overensstemmelse med Barcelonakonventionen. Da Italien imidlertid har ratificeret Londondumpningskonventionen, skal en eventuel afbrænding følge de regler, der er fastsat i denne konvention, medmindre Middelhavslanternene regionalt har fastsat strengere bestemmelser.«

I henhold til deklARATIONEN fra Nordsøkonferencen (punkt 24.d) er Nordsølandene enige om, at affald, der ikke længere afbrændes på Nordsøen, ikke må eksporteres og afbrændes i andre havområder.

Med henblik på at opnå en mere formel tilslutning til dette synspunkt samt især til Nordsøkonferencens beslutning om, at havafbrænding skal ophøre, har jeg bedt Miljøstyrelsen om at fremlægge forslag herom i de relevante internationale dumpningskonventioner.

Miljøstyrelsen har på den baggrund fremsendt et forslag om ophør af havafbrænding til Londondumpningskonventionens teknisk-videnskabelige arbejdsgruppe. Det er mit håb, at EF-landene og herunder Italien kan støtte det danske forslag, således at EF-rådsmødet positive behandling af Nordsøkonferencens resultater kan udmøntes i konkrete tiltag.